

SCÉNÁŘ k rozhlasové reportáži – Ladislav Souček

Olympionik, stříbrný medailista z mistrovství světa a devětačtyřiceti násobný mistr České republiky v rychlostní kanoistice - Ladislav Souček. Rychlostní kanoista, trenér a rodák z pražských Modřan. Své začátky prožíval v modřanské loděnici Spartaku, kde také dosáhl svých prvních úspěchů. Ke kanoistice ho přivedla jeho starší sestra.

Byla hodně let v Modřanech učitelkou a ona v té době chodila do modřanské loděnice, provozovala tehdy vodní turistiku, mně se to líbilo, tak jsem ji jednou požádal, aby mě uvedla do té loděnice. No a tam začaly ty začátky vlastně moje, které mě potom vlastně provázely celý život.

V 19 letech po dokončení střední školy čekala pana Součka základní vojenská služba. Jelikož byl pan Souček sportovně nadaný a měl dobrou výkonnost, vzali ho do vojenského sportovního klubu Dukla Praha a zde absolvoval dva roky základní služby. Po dokončení základní vojenské služby dostal nabídku od Dukly působit jako profesionální sportovec.

Takže jsem dostal nabídku do tý Dukly, kterou jsem s ochotou přijal. Za tu dobu toho tréninku jsem se zúčastnil, jestli si dobře pamatuju, asi pěti mistrovství světa, dvou mistrovství Evropy a dvou olympiád.

Odvezl si stříbrnou medaili z mistrovství světa v Bělehradě. O rok později na hrách v Mnichově obsadil na dvojnásobné trati páté místo a deváté místo na čtyřkajaku. Tyto hry se však do dějin sportu zapsaly spíše tragicky kvůli nečekanému přepadení Palestinci.

To byly složité hry, protože v průběhu těch her došlo k přepadení vlastně tý olympijský vesnice Palestincema a zastřelení několika izraelských sportovců. No bylo to velice složité, komplikovaný, nakonec to špatně skončilo, protože ty teroristi si vzali rukojmí, donutili tu německou vládu, aby je dopravila vrtulníkama na letiště a připravila jim letadlo. No a došlo k tomu, že byli připravený prostě Němci je nepustit pryč, čili měli na letišti ostřelovače, ale dopadlo to špatně, protože se jim to nějak vymklo a těm teroristům se podařilo zlikvidovat prostě všechno to osazenstvo, tuším asi 12, 15 rukojmích tím, že tam hodili granáty, zabili sebe i je. Takže to skončilo velice špatně.

Ladislav Souček byl trenérem úspěšného závodníka Attily Szaba, který získal mnohá ocenění. Do dnešních dní na něj vzpomíná a je pyšný na to, co dokázal.

Přišel k nám do Dukly, protože tehdy se rušila Dukla Trenčín na Slovensku. Já jsem ho dostal jako už kvalitního závodníka a on v roce 1979, získal mistra světa na olympiádě v Soulu. V roce 1988 byl šestý, ale v roce 1989, byl vyhlášený sportovcem roku, vůbec republiky. Čili měl jsem svěřence, který vyhrál anketu nejlepší sportovec. Tak to si myslím, že pro mě byl takový jako úspěch, možná větší než když jsem to zažil já sám, že jo, jako závodník.

Pan Ladislav Souček se s dopingem v naší republice často neseťkal, ale státy sovětského bloku jej využívaly běžně.

Vůbec v naší republice, pokud někdo dpoval, tak dpoval soukromě a individuálně, nikdy to nebylo státem řízené. Ale byly státy východní, konkrétně tedy tehdy "Sovětský svaz" a NDR neboli východní Německo, které to starém řízené měly, a bohužel my jsme závodili v době, kdy proti nám stáli tyhle sportovci těch zemí.

Během jedenácti závodních let, byl pan Souček velice úspěšný, vždyť jeho výsledek z Mnichova byl překonán až v roce 2016. Sport nikdy nepřestane milovat a vždy se k němu rád vrací.

Až do olympiády v Riu, kde Pepa Dostál byl stříbrný, tuším, tak do té doby, vlastně těch, od toho roku 1972 až do roku 2016 to byl nejlepší výsledek na olympiádě na kajaku, nikdo nezajel lepší než páté místo.